

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]
lighed bør præmiere dem, der ofrer saa meget for at hjælpe sig selv i en vanskelig Situation.

Det ærede Medlem spurgte mig, om § 7 var Raastofkommissionens Paragraf. Det mente han ikke; han mente, det var en politisk Paragraf. Jeg har aldrig lagt Skjul paa, at Forslaget er udarbejdet af og tilsendt mig af Raastofkommissionen, og jeg har ej heller lagt Skjul paa, at § 7 er indsat af mig, fordi jeg mener, at naar man giver Landbruget saa gode Betingelser, saa bør man ogsaa, som jeg sagde, præmiere de Arbejdere, som ofrer saa store Beløb paa at modstaa Arbejdsløshedens Vanskeligheder. Det er hverken Raastofkommissionens Paragraf eller, som det ærede Medlem siger, en politisk Paragraf, det er en Retfærdighedsparagraf, der her er indsat, og som jeg finder det i høj Grad rimeligt at vedtage.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Krarup) holdt en Tale, som jeg blev meget forbavset over, for i Virkeligheden gik han imod samtlige Lovforslagets Bestemmelser. Hans Parti i det andet høje Ting gik meget stærkt ind for Forslaget, undtagen for § 7, men det er jo noget, som i og for sig ikke vedrører mig, det bliver Partiets egen Sag. Det ærede Medlem sagde, at han i Virkeligheden var imod, at man gav Tilskud i Tilfælde af Mund- og Klovesyggedødsfald inden for Besætningerne, og at man gav Tilskud til sandflugtramte Landbrug. Han var ogsaa imod, at man som her gav Tilskud i Form af rentefrie Laan. Lad nu gaa, at det ærede Medlem er imod de to første Ting, idet han vil hævde, at det ingen Fordel er for Samfundet, at de faar disse Tilskud. Det er dog et Standpunkt, som kan forsvares, naar man ikke vil tage Hensyn til, om den enkelte kan klare det eller ikke kan klare det. Jeg vil nu alligevel tro, at Samfundet er interesseret i, at Besætningerne opretholdes, og at sandflugtramte Egne igen bliver besaaet; men Samfundet har i langt, langt højere Grad Fordel af, at man faar opbevaret disse Gødningsstoffer paa den bedst mulige Maade, fordi det vil betyde Millionbesparelser for hele Samfundet.

Hvad der forbavser mig mest, er imidlertid, at det ærede Medlem, samtidig med at han gaar imod disse Ting, paa det stærkeste anbefaler en forøget Toldbeskyttelse for Korn, og at der gives et direkte Tilskud til Eksporten af Maltbyg. Vi har vedtaget en Lov, hvorefter der er en Told paa visse Kornsorter paa 5 Kr. og derover.

Det vil altsaa sige, at man har en Beskyttelse paa saadan noget som op imod 50 pCt. af Værdien, men det er det ærede Medlem ikke tilfreds med. Derudover vil han have en yderligere Belastning af Forbrugerne, af Skatteyderne her i Landet til Fordel for de faa Landmænd, som faar denne Fordel. Og han vil have et Tilskud til Eksport af Maltbyg; det maa være Meningen, for der er jo ikke en Sjæl, der lægger ham eller hans Kolleger i Landbruget et Halmstraa i Vejen for at udføre Maltbyg — ikke en eneste. Det, det ærede Medlem ønsker, er et Stats-tilskud, et direkte Tilskud til denne Eksport. Men det er nu ikke saa helt let at gaa ind paa at give Tilskud her, for saa vilde der være mange Omraader, hvor det kunde være lige saa rigtigt at gøre det.

Dernæst siger det ærede Medlem, at han er imod, at man sætter Skel. Men hvad da med Kornloven? Betyder den ikke, at man sætter Skel i Landbruget? Er det ikke saadan, at langt den overvejende Del af Landbruget ingen Fordel har haft af de store Toldafgifter, der er lagt paa Korn?

Jeg har sjældent hørt en Ordfører tale saa inkonsekvent som det ærede Medlem, men det er mit Haab, at det ærede Medlem, naar han faar tænkt lidt over Spørgsmaalet, vil erkende, at navnlig han, med sin Opfattelse af Kornloven og det Tilskud, der dør er Tale om, ikke kan gaa imod det foreliggende Lovforslag om rentefrie Laan.

Kr. Johansen: Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Krarup) overraskede ogsaa mig. Hans Tale begyndte ret velvilligt over for Lovforslaget med Ros og Anbefaling af det, men saa slog han pludselig over i helt andre Toner og arbejdede sig mere og mere op til en afgjort Uvilje mod samme Lovforslag; det eneste, der manglede til Afslutning, var en Advarsel mod at vedtage Lovforslaget. Nu har den højtærede Landbrugsminister jo gjort nogle Bemærkninger i Tilknytning til det ærede Medlems Tale, og jeg skal ikke her komme ind paa Gentagelser, men kun fremsætte nogle enkelte Bemærkninger om denne Tale.

Det ærede Medlem sagde, at det er bedre, at Landmændene føler sig frie og uafhængige og ordner disse Spørgsmaal uden Laan og uden Indblanding fra Statens Side. Men der er jo ingen, der tvinger dem til at tage disse Laan. Det er noget, man tilbyder dem, der ønsker det og har Brug for det; men de, der mener, at de er saa frie og uafhængige og kan ordne Tingene meget bedre uden Hjælp, har i fuldeste Udstrækning Lov til det.

Det ærede Medlems almindelige Betragt-